

La Humanitat

Any II : Núm. 230

Barcelona, divendres, 5 d'agost de 1932

Redacció i Administració: Ronda Sant Pere, 11, pral. : Telèfons 24646 i 24647

Impremta: Muntaner, 49 :-: Telèfon 31518

Fundador: LLUIS COMPANYS

PARLAMENTARIES

Converses pels passadissos

En un corredor del Congrés, isolats, veiem a Lluís de Tàpia que parla amb el canonge senyor Garcia Gallego. Aquest és un home jove encara, d'actitud seràfica, de posat trist, sempre com si tingués una gran preocupació íntima.

Lluís de Tàpia li parla amb veu baixa i insistent:

—Però, voleu explicar-me com un ric pot anar al cel?

No entenem la resposta.

Poc després, en Lluís de Tàpia, pagafa pel braç, s'atança més i torna a fer-li una altra pregunta. El canonge es posa vermell com la grana:

—“Home, home, quines coses, Déu meu...”

Uns minuts més tard, Lluís de Tàpia al bufet del Congrés

—¿Pero, qué diablos le decias a Garcia Gallego?

—A esos curitas de vez en cuando les digo barbaridades. Con ellos la disfruto...

—¿Y no se escandalizan?

—Verás. Sé que el canónigo Gómez Regi, que es un perfecto “tra-bucaire”, ha dicho de mí: “Ese Tapia me dice unas barbaridades... Pero yo no me enfado ¡para que no se asuste!”. Fíjate, qué sentido de la captación. ¡Para que no me asuste...!

En la sessió en la qual es va discutir l'article de l'Estatut sobre ensenyament, el senyor Alba va fer, a darrera hora, un discurs apropiat per a emmetzinar la qüestió. S'anava a votar i ell volia reproduir el debat.

Azaña, des del banc blau, se'l mirava despectivament. Després de la força i un ric embarullada resposta en algun extrem del discurs d'Azaña, en Santiago Alba va rectificar, i li va dir cínic. Ho va dir d'una manera encoberta i habilitosa, però la paraula fou pronunciada amb un intent malèvol.

Azaña, va callar. Es va votar. L'article del Govern havia passat.

—Es estrany (algú comentava) que Azaña hagi pogut restar silenciós.

—Espereu... Alba és el que volia. Però Azaña no va pair l'insult. Espereu... Un dia, en la volta d'alguna discussió es revenjarà esplèndidament. I a no tardar gaire...

Els Sindicats Unics i el governador civil de Barcelona

Diuen que mantindran els procediments d'acció directa i, si convé, tornaran a la clandestinitat

La Federació Local de Sindicats Unics de Barcelona, ha adreçat al governador civil, senyor Moles, una comunicació concebuda en termes molt enèrgics, responen a una nota facilitada pel governador als periodistes, en la qual comminava els Sindicats de Barcelona a l'exacte compliment de la Llei del 8 d'abril darrer, sota pena de clausura definitiva dels Sindicats afectes a la C. N. T.

L'esmentada Llei disposa que les associacions obreres venen obligades a acceptar les disposicions del Govern en tot allò que es refereix a reconèixer el control directe de l'Estat en tots els litigis que es plantegin entre el capital i el treball, per mitjà de Comissions Mixtes o Comitès Paritaris de patrons i obrers i del delegat del Treball.

La Federació Local de Sindicats Unics, diu, recull l'allusió i després d'haver polsat l'opinió dels treballadors de Barcelona, diu el següent:

“Que no poden seguir les inspiracions d'aquesta nova modalitat governamental i mantindran els principis de l'acció directa.

Una sèrie de Governos han respectat els postulats de la Confederació, i si el Govern republicà vol, pot seguir respectant-los.

La Federació es queixa al governador civil d'haver localitzat aquesta greu qüestió a la “provincia” de Barcelona, i pregunta a què obeix aquesta decisió. Demana igualtat davant la Llei per tot Espanya i fa retret al senyor Moles d'adoptar aquesta actitud sense obeir ordres de caràcter general.

Mentrestant s'aclareix aquest extrem d'ordre legal, la Federació Local de Sindicats Unics afirma que està iden-

tificada amb el manifest del Comitè Nacional de la Confederació i repeteix que: “procedir a la clausura dels Sindicats per incompliment d'un caprici governamental, seria tant com llençar una provocació imprudent als treballadors organitzats en la Central Sindical revolucionària”.

Acaba el document afirmant que els Sindicats no retrocediran ni claudicaran en la lluita ni en els seus principis, encara que hagin de raure en la clandestinitat.



L'ex-canceller BRUNING, qui, en les darreres eleccions d'Alemanya ha obtingut un gran triomf i ha estat elegit a cinc llocs diversos

UN ENAMORAT IMPULSIU

Perquè perd el tren va al dipòsit de màquines, d'on en treu tres, que deixa inservibles per la seva inhabilitat

Union Town (Pensylvania). — Arthur Whipkey, un jove d'aquesta localitat, ha promès solemnement al comissari de policia que per molta pressa que tingui no tornarà mai més a emprar una màquina de tren per arribar on vagi.

El jove Arthur, enamoratíssim de la seva promesa, s'havia de trobar amb ella; però tingué la desgràcia de perdre el tren que l'havia de portar al seu costat.

Aleshores, sense vacillar, anà al dipòsit de màquines i sortí amb una d'elles envers el poble de la seva promesa. Però, com que no és un perfecte maquinista, aviat la féu topar contra un dipòsit de vagon. Sense esparcir-se intentà treure dues màquines més, que també inutilitzà.

La Companyia Baltimore Ohio de Ferrocarrils demanava al jove una enorme indemnització; però com que aquest és insolvent ha tingut d'acontentar-se amb la prometença de no tornar a tocar una màquina encara que l'esperí la seva enamorada per a casar-se.

L'Ordre públic, en l'Estatut

Text definitiu de l'article vuitè

Madrid. — El text de l'article vuitè de l'Estatut, referent a l'Ordre públic, aprovat per la Cambra per 130 vots contra 59, queda redactat així:

“Artículo 8.º — En materia de orden público queda reservado al Estado, de acuerdo con lo que disponen los números 4, 10 y 16 del artículo 14 de la Constitución, todos los servicios de seguridad pública en Cataluña en cuanto sean de carácter extrarregional o suprarregional, la policía de fronteras, la inmigración y la emigración, extranjería y el régimen de extradición, y expulsión. Corresponderán a la Generalidad todos los otros servicios de orden interior y policía de Cataluña.

Para la coordinación permanente de ambas clases de servicios mutuos, auxilios, ayuda, información y traspaso de los que correspondan a la Generalidad, se creará en Cataluña, teniendo en cuenta lo ordenado en el artículo 20 de la Constitución, una Junta de Seguridad formada por representantes del Gobierno de la República y de la Generalidad, y por las autoridades superiores que, dependientes de unos y otros, presten servicio en el territorio regional, la cual entenderá en todas las cuestiones de regulación de servicios, alojamiento de fuerzas y nombramiento y separación de personal.

Esta Junta, cuyo Reglamento ordenará su organización y funcionamiento, de acuerdo con el contenido de este artículo, tendrá una función informativa; pero la Generalidad no podrá proceder en contra sus dictámenes, en cuanto tengan relación con sus servicios coordinados.

En cuanto al personal de policía y orden interior de Cataluña, atribuido a la Generalidad, el nombramiento será hecho a propuesta de su representación a la Junta, sin perjuicio de lo dispuesto en el párrafo anterior.”

Els punts de vista del Govern bolivià sobre l'afer del Chaco

El Cònsol general de Bolívia ens ha tramès còpia dels següents telegrams oficials rebuts del seu Govern:

“La Paz, 31 de julio de 1932. — Hoy medio día, tropas Chaco tomaron fortín paraguayo, Boquerón. — Ministro de Relaciones.”

“La Paz, 1 de agosto de 1932. — Hoy dióse respuesta neutrales cablegramas 29 y 30 de julio, exponiendo siguientes puntos:

Hemos estado dando conocimiento de los sucesos de Chaco después cerradas conferencias pacto, objeto hacer saber verdad, sin haber sometido conciliación dichos sucesos.

Hemos aceptado continuar discusión sobre pacto, después ataque 29 de junio, pero, agresión del 15 de julio cambio de situación: el Paraguay no accedió continuar las negociaciones agrediéndonos nuevamente el 15 de julio. Esta agresión nos obligó mandar refuerzos al Chaco para hacernos respetar.

No nos interesan investigaciones que no definan cuestión fundamental. Bolívia desea la solución final del pleito.

No quiere estar perennemente en guardia en el Chaco, contentando los avances del Paraguay. Por eso el país reaccionó con todas sus fuerzas, resuelto a liquidar aún por las armas el pleito.

Defendemos un territorio que consideramos históricamente nuestro. Tenemos derecho a un litoral sobre el río Paraguay.

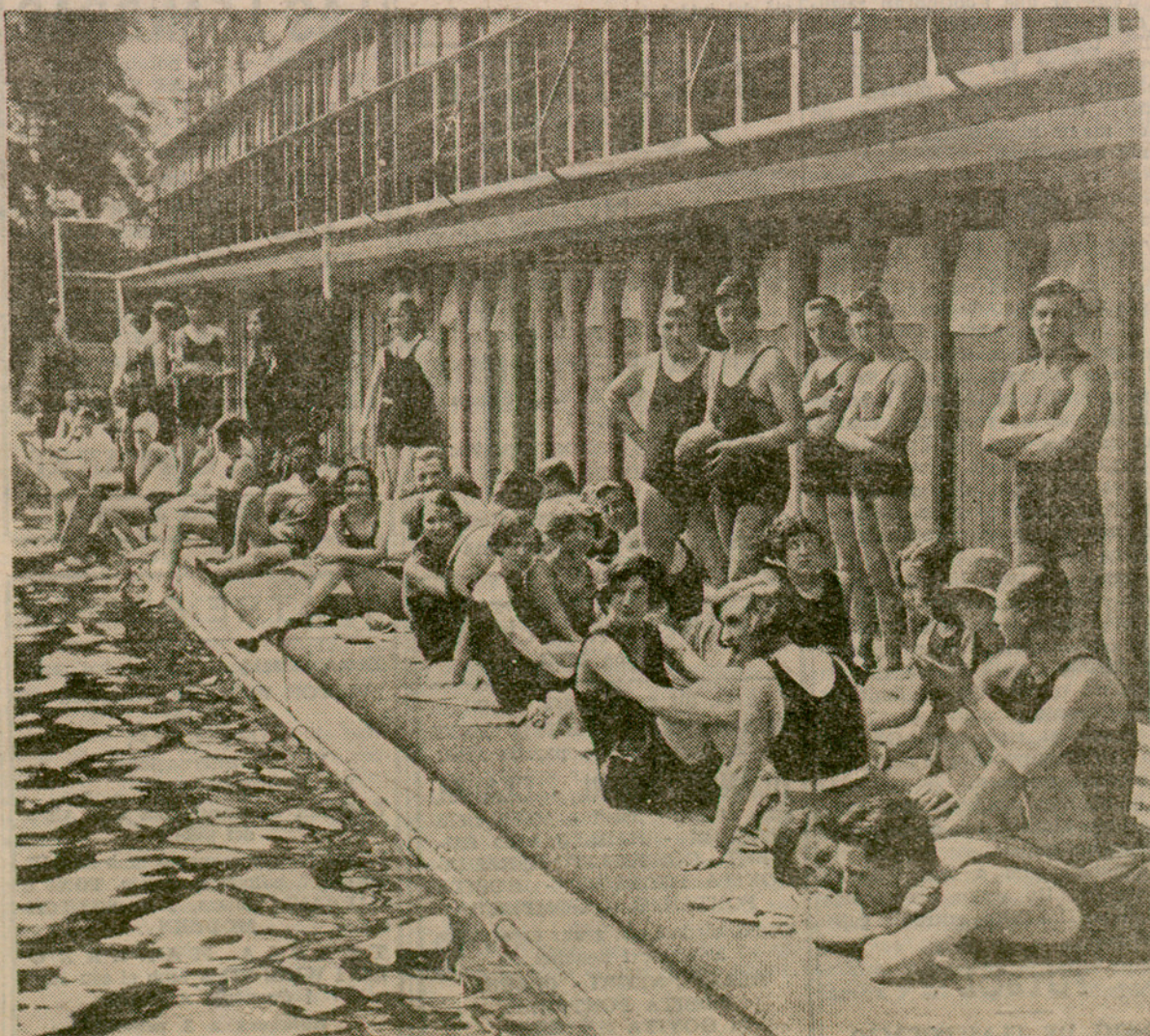
En represalia ataque al fortín Florida, ocupamos tres fortines paraguayos.

El año 1928 el Paraguay nos agredió, y el país quiere poner límite a esos procedimientos.

Actualmente el Paraguay concentra tropas en el Chaco. Mientras mantenga está campaña agresiva, contestamos categóricamente que nosotros estaremos en la misma actitud. — Ministro de Relaciones.”

«El Socialista» comenta l'abstenció dels catalans

Madrid, 5. — “El Socialista” comenta l'abstenció de la minoria catalana en la votació de l'article de l'Estatut corresponent a l'ensenyament i diu que els diputats de l'Esquerra corresponen a la majoria governamental, és a dir, que han d'atemporar el seu procedir tant a les exigències de la política espanyola com a les exigències contingudes en el seu projecte d'Estatut. Per espanyols ajudem nosaltres als catalans. Per catalans hem d'ajudar al Govern en tots els instants els homes de l'Esquerra, ja que el seu pensament polític s'identifica en general amb les personalitats que avui regeixen els destins del país. No oblidin, per tant, els catalans, que contrauen greu responsabilitat amb aptituds del llinatge de l'abstenció ni oblidin tampoc que la seva actitud ha d'ésser qualificada d'improcedent i han de pensar que un efecte de galeria no compensa una decisió que tan sols té de bo el que no tornarà a repetir-se.



Les piscines públiques, a Alemanya, en aquests dies de calor es veuen concorregudíssimes. Els aficionats als esports náutics comparteixen el lloc amb els aimants del sol

L'AFER DE LA TRASATLANTICA

Sembla que el port de Mahó serà el refugi dels vaixells amarrats

Maó, 5. — Ha trribat, procedent de Barcelona, el transatlàntic “Buenos Aires” que quedarà amarrat en aquest port. Es diu que la Transatlàntica enviarà a aquest port altres vaixells de la seva flota perquè també quedin amarrats.